

En glimrende storturnering

Av Geir Olav Tislevoll

4. til 6. august, helgen før Norsk Bridgefestival i Drammen, ble Marit Sveaas-turneringen (MSIBT) arrangert. Denne internasjonale parturneringen ble spilt i spektakulære omgivelser i det fantastiske Operahuset i Oslo.

Et stort antall internasjonale størrelser var på plass. De fleste i norgeseliten deltok selvsagt også i det 216 par store feltet, hvorav cirka 20 % av parene var helt eller halvt utenlandske. Turneringen ble spilt over tre dager, med to lange sesjoner de to første dagene og en kortere sesjon på søndag.

Mange var spente på om far og sønn Tor og Fredrik Helness kunne kjempe i

toppen også i år etter at de vant MSIBT i fjor. Noen trodde kanskje også på muligheter for Tor Helness sin faste makker Geir Helgemo, som i denne turneringen skulle prøve ut en makker fra «gamle dager», nemlig undertegnede. Det gikk ikke bra med oss; aldri noen god flyt og langt i fra god nok spilling av meg. Far og sønn Helness startet imidlertid bra, og de var hele veien med i toppen.

Kategori-premier

Selv om MSIBT på mange vis er en eliteturnering, mye på grunn av de attraktive premiene, er det også en turnering hvor det er interessant å spille for andre enn toppene. Det skyldes blant annet attraktive premier i diverse kategorier ved siden av hovedpremiene. Også konseptet som er valgt, er glimrende – ja, genialt slik jeg ser det, ved at alle spiller i én pulje heller enn å ha separate puljer for de forskjellige klassene. Dermed kan juniorer og andre i noen runder få prøve seg mot verdensener, og det synes de fleste er spennende og morsomt.

Det var i årets turnering pene kategori-premier til de tre beste dame-, mix- og seniorparene, samt en premie til beste juniorpar (liten deltagelse), til beste par med mindre enn 150 mesterpoeng og premier til de beste i siste sesjon.

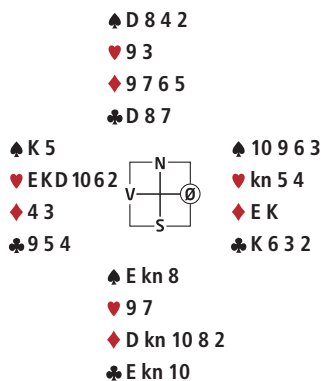
Etter to dager var det skotske Paula Leslie og Sølvi Remen fra Bergen som hadde tatt ledelsen i det sterke feltet. De falt av en god del på søndagen, men ble til slutt beste damepar med 14. plass totalt.

I klassen for mix-par toppet Anne Birgitte Fossum–Aksel Hornslien (Topbridge/Heimdal) med 21. plass totalt. Beste seniorpar ble svenske Gunnar Andersson–Bengt Stahre (nummer 24), mens premien til beste juniorpar gikk til Kevin Gotink–Yordi Shouten fra Nederland (nummer 91).

I klassen for de med mindre enn 150 mesterpoeng toppet Morten Rolfsen–Karl M. Hjelvik (Stranda/Grand), mens Thorbjørn Willoch–Pål Harreschou (Asker) tok førstepremien som beste par i siste sesjon.

Detaljerte resultater finner du på turneringens hjemmeside på internett (www.msibt.org).

Her et spill hvor Paula Leslie og Sølvi Remen samarbeidet godt da de fikk tak i en verdifull bet som mange andre toppspillere ikke fikk fatt i.

Noen stoppet i delkontrakt (der øst passet i åpning), men de fleste var i 4 hjerter spilt av vest. Flere steder hadde syd vært innpå med en rutermelding.

Leslie (nord) spilte ut ruter til honnør hos øst. Spillefører tok to store trumf fra hånden, spilte ruter til den andre honnøren og så spar mot hånden. Remen la liten, og kongen vant stikket. Da ble det spilt nok en spar fra vest i denne situasjonen:

♠ D 8 2
 ♥ -
 ♦ 9 7
 ♣ D 8 7
 ♠ 5
 ♥ D 10 6 2
 ♦ -
 ♣ 9 5 4
 ♠ E kn
 ♥ -
 ♦ D kn 10
 ♣ E kn 10

♠ 10 9 6
 ♥ kn
 ♦ -
 ♣ K 6 3 2

N
 V — S
 O

Spar 5 gikk til liten, nieren og ... esset! Remen stakk altså med spar ess og spilte knekten tilbake, en litt uvanlig måte å spille på i en slik situasjon, men åpenbart fordi hun var livredd for å bli innspilt.

LEDET ETTER TO AV TRE SPILLEDAGER: Paula Leslie (t.v.) og Sølvi Remen.

Foto: Svein Erik Dahl

Det var en fin vekker for Leslie. Så da spillefører trumfet og spilte kløver mot øst, fant Leslie det flotte motspillet: ikke lavt i andre hånd denne gangen – her er unntaket – hun føk på med damen! Spillefører var sjanseløs, det ble tre kløvertapere og én bet, som ga nord-syd hele +85 (av 107 mulige plusspoeng).

Om Leslie legger liten kløver, gjør spillefører det samme fra øst. Da blir syd innspilt og må spille ruter til dobbeltrens, eller kløver tilbake. Begge deler gir pluss 620 til spillefører og -62 til nord-syd, en sving på 147 poeng!

Å spille med nummer én på verdensranking er både spennende og morsomt. Geir Helgemo er ikke vanskelig å spille med rent teknisk, det finnes ikke en spiller som er bedre til å gjøre det enkelt for makker. Men det er en mental greie også. Hvis det går litt dårlig, kan makkeren hans, i dette tilfellet meg, føle at alt er ens egen skyld. Så begynner det å balle på seg med unøyaktighet og usikkerhet.

I Sveaas-turneringen kan nok dette være noe av årsaken til at vi aldri kom med i toppkampen. Likevel var det mange artige spill, og verdenseneren viste hvorfor han er akkurat det ved flere anledninger, selv om også han var kostbar i noen spill. Det sagt uten i det hele tatt å antyde at det han gjorde i de spillene var feil! Nei, til det er ydmykheten og respekten for Helgemo sin bridge altfor stor. Og det bør den være.

I det spillet som nettopp ble fortalt, handler det litt om tåkelegging, og litt om teknikk for å få med flere sjanser. Helgemo vant ruterutspillet mot 4 hjerter og forlangte spar fra bordet med det samme. Syd stakk med esset og skiftet trumf til esset. Spar konge ble tatt, så trumf til knekten og spar til stjeling. Deretter ruter til den andre honnøren og den fjerde sparen fra øst. Om syd hadde hatt forsvarers siste spar, ville han nå fått for den idet vest kaster en kløver, og syd ville vært innspilt.

Da syd ikke hadde den fjerde sparen, var Helgemo tilbake på samme sjanse som de andre, men hadde fått med seg en fin tilleggssjansje for at syd hadde fire spar og nord tre, i stedet for motsatt. Som det satt stjal han den fjerde sparen og spilte kløver. Nord var ikke våken og la liten, en liten kløver ble også lagt fra bordet, og +620 til notering.

Kampen om hovedpremiene

Interessen var rimeligvis størst omkring kampen om topplasseringene, og det var meget pene premier til de 13 beste. Førstepremien var i år som i fjor på svimlende 300.000 kroner!

Ganske tidlig i turneringen møttes to av parene som skulle vise seg å bli hovedrolleinnehavere mot slutten, Kasper Konow–Michael Askgaard (Danmark) og Tor og Fredrik Helness. Ett av spillene var dette hvor Fredrik Helness satt vest med disse kortene:

♠ K D 10 7

♥ 7 2

♦ K D 10 5

♣ E 6 2

Vest	Nord	Øst	Syd
Fredrik	Konow	Tor	Askgaard
pass	pass	pass	2 kl ¹⁾
pass	2 hj	pass	4 hj
?			

1) Presisjon, minst 5-korts kløver

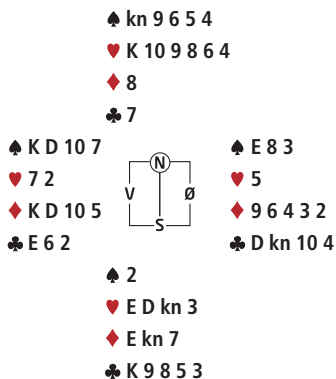
Spillet handler om avtaler, eller hvis en klar avtale i posisjonen ikke er på plass, om å forstå den på samme måte.

Fredrik kunne ikke godt melde i første runde ettersom opplysende dobbeling med dobbelton hjerter er feil. Da syd blåste ut i 4 hjerter, følte han seg kanskje litt robbet. Egen side kan godt ha en god kontrakt, og kanskje kan til og med 4 spar stå! Dessuten kan øst-vest ha en fin stamp mot 4 hjerter, som utmerket godt kan stå.

Hva betyr dobler her, straff eller opplysende?

Hvorfor var ikke vest med i forrige runde, tenker nok øst hvis vest dobler nå. Det er nok mange som mener det er straffedobbling etter en slik innledning. Men er det ikke logisk at vest kan ha en bra hånd som ikke er egnet for en direkte melding over 2 kløver, men som har fått et helt annet potensial nå? Vest kunne jo hatt singel hjerter og en enda mer typisk hånd for å være med andre gang.

Fredrik tok sjansen på at det ville bli oppfattet slik da han doblet. Men da gikk det raskt pass rundt, og slik så hele spillet ut:

Merk at 4 hjerter står nord-syd, og det er ikke så langt i fra at 5 ruter kan vinnes øst-vest (bare sparstupp, fulgt av underspillings av hjerter ess for å få en sparstjeling, betet).

Det danske paret noterte +75 for pluss 790 (noen hadde fått fem trekk), mens pluss 100 til nord-syd mot 5 ruter doblet ville gitt +69 den andre veien.

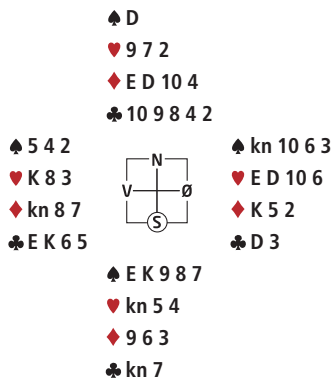
Tor mente umiddelbart etter spillet at doblingen var straff. Da han hadde fått tenkt seg om, endret han mening og var enig i at det hadde mye for seg å spille dobling i denne situasjonen som opplysende.

Et sjelden spill av to grunner: Det er ikke ofte at en spiller passer i første melderunde, for neste gang å aksjonere på firetrinnet med 4-2-4-3 fordeling, og det er riktig! Og, det er vel heller ikke

så ofte at Tor Helness mener en melding har én bestemt betydning, men endrer mening kort tid etter.

Ulf Tundal–Nils Kåre Kvangraven hang bra med underveis, men var et stykke bak teten da det begynte å dra seg til. I nest siste runde fikk de +200 og var plutselig i posisjon til å kunne vinne. De fikk en bra siterunde og hadde et lite håp, men de andre resultatene gikk ikke helt deres vei, og det ble en tredjeplass til slutt.

Noe tidligere siste dag fikk Kvangraven tak i et ekstrastikk som ga kanonscore i stedet for middels:

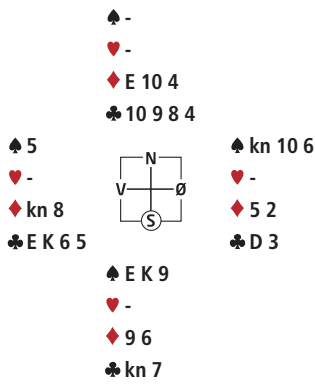
Kvangraven var i 2 grand som øst etter at syd hadde vært inne med en spar-melding.

Syd valgte hjerter i utspill, og Kvangraven kunne telle syv sikre stikk. Han vant utspillet på hånden og spilte hjerter til kongen fulgt av spar fra bordet (vest), som uansett hvordan det satt ville bryte forbindelsen mellom nord

og syd. Nord vant for damen og skulle finne et skift. Han kjente igjen ruterkombinasjonen og vridde damen!

Det er normalt godt spilt. Om syd får komme inn, vil ruter gjennom knekten sikre nord tre ruterstikk. Merk at om nord spiller en liten ruter, kan spillefører la den løpe til knekten slik at nord bare får to ruterstikk.

Kvangraven stakk ruter dame med kongen. Siden han hadde brutt forbindelsen mellom motspillerne i spar, kunne han ordne et fint innspill etter å ha tatt hjertestikkene. Dette var igjen:

Tre kløverstikk ble tatt, og en fjerde runde kløver satte inn nord. Han måtte gi vest stikk for ruter knekt – spilleførers niende. Pluss 150 ga +83, mens åtte stikk og pluss 120 ville gitt akkurat middels.

Mot slutten var det flere par som hadde vinnerejanser. Det så ganske lyst ut for danske Kasper Konow og Michael Askgaard som hadde ledet store

deler av turneringen. Svenske Per-Ola Cullin og Marion Michielsen (Sverige/Nederland), Kvangraven–Tundal, Brogeland–Lindqvist og nevnte Helness–Helness var blant flere andre par som med en kanonavslutning kunne ta hjem seieren.

Det var tre spill i runden, 107 mulige plusspoeng på hvert spill, og det var fortsatt åpent før den aller siste runden.

Om avslutningen av MSIBT i 2016 var spennende, så var slutten av årets utgave helt rått spennende og svært dramatisk.

DANSKER SOM SATTE SITT PREG PÅ MSIBT: Michael Askgaard (t.v.) og Kasper Konow.

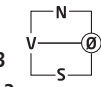
Foto: Svein Erik Dahl

Vi tar med de tre siste spillene og ser på hva som skjedde for de fem best plasserte parene til slutt. Danske Konow–Askgaard ledet med 150-200 poeng til forfølgerne, altså nesten en topp-bunn sving, men det var altså tre spill å gjøre det på om lederparet skulle bremse opp.

Spill 118

<p>♠ E D kn 3 ♥ D 10 9 6 5 ♦ D 8 ♣ K 7</p>	<p>♠ 10 8 6 ♥ K kn 8 4 3 2 ♦ K ♣ D 6 5</p>
<p>♠ 5 4 ♥ E ♦ 10 7 6 5 3 ♣ E kn 10 9 3</p>	<p>♠ K 9 7 2 ♥ 7 ♦ E kn 9 4 2 ♣ 8 4 2</p>

Det er mulig å vinne ti stikk i sparkontrakt nord-syd. Det var dog vanlig at øst åpnet med svake 2 hjerter, og uansett var det ikke så lett å melde utgang for nord-syd.

KJEMPET OM SEIEREN: Per-Ola Cullin og Marion Michielsen.

Første spill i den avsluttende runden gikk i favør av Cullin–Michielsen, som i dette spillet fikk spille 3 spar dobbelt

nord-syd, og de noterte pluss 530 for ni stikk. Det ga +101. Det mulige overstikket spilte ingen rolle, toppen gikk til noen par som hadde fått inn pluss 800 mot doblete hjerterkontrakter på to- eller tretrinnet.

Helness–Helness, som lå litt bak Cullin–Michielsen før siste runde, var ikke langt bak dem på dette spillet heller. De doblet øst-vest sin 2 hjerter og noterte seg for pluss 500, som ga +90 i «matchpoints».

FEMTEPlass, 200 POENG BAK VINNERNE: Espen Erichsen (t.v.) og Glyn Liggins

De tre andre parene på topp fem til slutt, var lederparet Konow–Askgaard, Kvangraven–Tundal og Erichsen–Liggins (England). De spilte alle mot en udoblet delkontrakt i hjerter og noterte pluss 300 for tre beter, noe som ga +50. Konow–Askgaard så fortsatt ut til å ha full kontroll på førsteplassen med kun to spill igjen.

Spill 119

I det nest siste spillet var syds valg av åpningsmelding nokså avgjørende. Som giver med alle i sonen hadde syd fått utlevert:

♠ 9 7 2
♥ E D kn 10 5 2
♦ kn
♣ D 8 2

Hva ville du åpnet med?

Valget står vel mellom 1 og 2 hjerter. Poengene i minor er stusselige, men hjerterfargen er veldig god. Slik hele spillet så ut, viste det seg å bli enklest å finne frem til toppkontrakten hvis man åpnet med 1 hjerter:

♠ K D kn 3
♥ 9 6
♦ E 9 5 3
♣ K kn 5

♠ E 10 8 6
♥ 8 4 3
♦ K 6
♣ 10 6 4 3

♠ 5 4
♥ K 7
♦ D 10 8 7 4 2
♣ E 9 7

♠ 9 7 2
♥ E D kn 10 5 2
♦ kn
♣ D 8 2

Slik det satt, var det ingen problemer med å ta elleve stikk i hjerterkontrakt.

Både Helness–Helness og Erichsen–

Liggins meldte 4 hjerter, og de noterte pluss 650 som var verdt +77. De tre andre parene vi følger, stoppet i delkontrakt og fikk -22 for det.

Konow–Askgaard så fortsatt ut til å ha seieren «i lomma», men hvis det siste spillet gikk galt for dem, og ett av de andre topparene fikk et veldig godt spill, kunne førsteplassen glippe.

Spill 120

♠ kn 10 9 8 5
♥ 5 3
♦ E K 7 2
♣ K 5

♠ -
♥ K 6 4
♦ kn 8 6 4 3
♣ kn 9 8 7 2

♠ E K 7 6 4
♥ E 10 8 2
♦ D 5
♣ 4 3

♠ D 3 2
♥ D kn 9 7
♦ 10 9
♣ E D 10 6

I teorien er det kun åtte stikk i sparkontrakt nord-syd, selv om det ser ut til å kunne bli ni stikk hvis en ser bare på nord-syd sine kort. Antall stikk varierte fra seks (!) til ni, de fleste i delkontrakter. Noen optimister var i 4 spar, normalt doblet.

Om far og sønn Helness hadde glid mot slutten, er det ingen tvil om at det hadde også Cullin–Michielsen. I dette spillet fikk de spille mot 3 hjerter doblet av øst. Det ga pluss 800 for tre betet, et resultat som kun ble slått av noen som

hadde spilt mot en vestspiller som må ha blitt forelsket i sin minorhånd og rotet seg opp i 5 ruter doblet med minus 1100. 800 inn ga imidlertid +100.

Helness–Helness spilte selvsagt godt, men hadde som sagt også den rette gliden. Her ble de doblet i 3 spar, som kan betes, men stikkene rullet inn, og da røyken hadde lagt seg, var ni stikk notert.

Tor spilte kontrakten godt, og mye bedre enn mange andre (se for eksempel nedenunder). Han vant kløverutspillet med kongen og spilte hjerter opp. Å starte med å ta kløverstikkene for å kaste hjerter er en liten luftspeiling da det behøves parkering for rutertaperne også, så hjerterfargen er en ressurs som bør utnyttes. Å starte med kløver går da også veldig galt (som vi skal se senere). Da øst ikke stakk opp med hjerter ess, kom vest inn på hjerter konge og spilte ruter. Tor stakk med ruter ess og spilte mer hjerter til østs ess. Det kom mer ruter derfra til spillførerers konge. Nå hadde Tor bra kontroll, og det kan se ut som det må bli ni stikk herfra. Pluss 530 ga +89 til Helness-Helness.

Med en skikkelig kanonrunde til slutt, over +80 i snitt per spill, hadde det norske paret tuktet Cullin–Michielsen i sammendraget, men kun med 2,1 poeng!

De andre vinnerkandidatene kunne ikke lenger slå Helness–Helness, bortsett fra Konow–Askgaard. Nå var spørsmålet

hva som skjedde med dem i det aller siste spillet. Etter Helness–Helness sin formidable sluttspurt måtte danskene ha noe over middels på det siste spillet for å sikre seieren.

Danskene var sene. De fleste andre var ferdige med runden og stod utenfor Operahuset og ventet på at det siste resultatet skulle tikke inn.

Kasper Konow, en glimrende spiller og ferskt jurymedlem i dette bladets ekspertklubb, kommer helt sikkert til å huske turneringens siste spill resten av sitt liv. Danskene sattt nord-syd mot Håkon Kippe og Kristoffer Hegge. Meldingene gikk:

Vest	Nord	Øst	Syd
Kippe	Konow	Hegge	Askgaard
pass	1 sp	pass	2 hj ¹⁾
pass	2 sp	dbl	rdbl
pass	pass	pass	

1) Naturlig utgangskrav eller en god høyning til 2 spar.

Det danske paret kunne altså ha spilt en fredelig 2 spar, og det ville ikke ha vært nok til seier. Men da kontrakten ble doblet (og redoblet), ville seieren vært klar for dem dersom kontrakten ble spilt hjem. Og det ser da ikke håpløst ut? Ved bordet er det ikke alltid så enkelt.

Hegge spilte ut ruter dame til nords ess. Konow forsøkte tre runder kløver med hjerteravkast, noe som vel ser ut som en uskyldig og ufarlig start?

Da ramlet taket i hodet på ham ganske raskt da nordtrønderne fant et glimrende motspill. Hegge skiftet til liten hjerter unna esset til damen og Kippes konge. Derfra kom kløver knekt. Nord stjal med spar 8, og Hegge kastet sin siste ruter. Konow prøvde ruter konge, men Hegge kunne stjele. Han spilte spar ess, spar konge og nok en trumf. Spillefører hadde allerede avgitt stikk til de to store trumfene, øst hadde fått to stjeler, og de hadde også fått for hjerter konge – totalt fem stikk. Konow satt nå og så ned på to rutertapere han aldri kunne bli kvitt – to redoblede betet!

Minus 600 ga -106 (delt bunn, ett par hadde gått to redoblede bet i 4 spar). I stedet kunne Konow notert seg for ren topp og seier i turneringen hvis kontrakten hadde blitt vunnet, noe som er mulig på flere måter.

Med det nitraste resultatet på siste spill falt Konow–Askgaard ut av topp tre sammenlagt og måtte nøye seg med 20.000 kroner i premie for fjerdeplassen (alle parene fra fjerde- til trettendeplass fikk det) i stedet for 300.000 kroner om det hadde blitt seier. Den svingen er antagelig i kroner og ører en av de mest kostbare i bridgehistorien.

Samtidig som Konow og Askgaard fortvilte, var det vill norsk jubel utenfor Operahuset hvor Tor og Fredrik Helness feiret førsteplassen – i år som i fjor.

I tillegg til at MSIBT ble høydramatisk, var det en glimrende turnering på alle måter. Den sjenerøse premieringen, god organisering og gjennomføring, flotte omgivelser og flere andre ting gjør at vi kan håpe på at MSIBT blir etablert som en av de mest populære internasjonale turneringene i årene fremover!

SEIERSPALLEN I MSIBT 2017: (Fra venstre) Marion Michielsen, Per-Ola Cullin, Fredrik Helness, Tor Helness, Nils Kvangraven og Ulf Tundal.

Foto: Kristian Barstad Ellingsen